N°. 35. | 1852.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

WOENSDAG 11 FEBRUARIJ.

NEDERLANDEN.

Bij besluit van 8 Februarij jl., n°. 59, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, aan *A. F. G. G. C.* baron *van Knobelsdorff*, Hoogstdeszelfs kamerheer in buitengewone dienst, vergunning te verleenen tot het aannemen en dragen van het ridderkruis der Johanniter-orde, hem door Z. M. den Koning van Pruissen geschonken.

Bij besluit van 8 Februarij jl., n°. 60, heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

aan *H. D. Methorst*, op zijn verzoek eervol ontslag te verleenen als burgemeester van Amersfoort;

aan *A. van West* Aan, op zijn verzoek eervol ontslag te verleenen als burgemeester van Middelharnis, onder betuiging van 's Konings tevredenheid over de langdurige en trouwe diensten door hem in die betrekking bewezen.

Bij besluit van 8 Februarij jl., n°. 64, heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

de door den gemeenteraad van Oost- en Westbarendrecht gedane benoeming van den burgemeester mr. *H. M. Barendregt* tot secretaris met Zijne goedkeuring te bekrachtigen.

Bij besluit van 9 Februarij jl., n°. 8, heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

1°. op hun verzoek eervol ontslag te verleenen:

aan jhr. mr. *M. C. Pabpoort van Grijpskerke*, als burgemeester van Oost- en West-Souburg, en

aan *J. van Garderen*, als burgemeester van Ilpendam;

2°. te benoemen tot burgemeester van Oost- en West-Souburg *A. J. van Teylingen*.

Bij Koninklijk besluit van den 5den Februarij 1852, n°. 64, is aan *J. C. Cavaljé*, gewezen adjunct-commies der 1ste klasse bij de provinciale griffie van Overijssel, verleend een pensioen ten laste van den Staat, ten bedrage van f 716 's jaars, op grond van de artt. 5 en 43 der wet van den 9den Mei 1846 (*Staatsblad* n°. 24), zoo als ze is gewijzigd bij de wet van den 3den Mei 1851 (*Staatsblad* n°. 49).

Door Zijne Majesteit zijn bij besluit van den 5den Februarij jl., n°. 92, goedgekeurd, de beroepingen van predikanten uitgebragt door de kerkeraden der hervormde gemeenten hierna genoemd, als:

van Zuid-Beijerland, genegd de Hitsert, onder de classis van Dordrecht, op *H. W. A. Verhoeff*, candidaat bij het provinciaal kerkbestuur van Overijssel en predikant bij de Christelijke evangelische gemeente te Vilvoorden in België;

van Oude Tonge, onder de classis van Brielle, op *H. Z. A. Gutteling*, predikant te Scherpenisse;

van Oenkerk, Giekerk en Wijns, uitgebragt door het classicaal bestuur van Leeuwarden, op *P. van Kleffens*, predikant te Akkerwoude en Murmerwoude;

van Boxum en Blessum, onder de classis van Leeuwarden, op *A. Snethlage*, predikant te Hijlaard, Lijons en Huins;

van Wijk, onder de classis van Heusden, op *W. Zegers* Jz., predikant te Warms en Scharl.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Het gouvernement zal binnen kort overgaan tot de omsmelting der koperen munt, die reeds sedert meer dan tien jaren in overweging is. Uit een artikel van den *Constitutionnel* blijkt wat daaromtrent thans besloten is. De tegenwoordige koperen munt is versleten en geschonden en daardoor ligter na te maken, van velerlei verschillende soort en stempel, en niet naar het aangenomen tiendeelig stelsel ingerigt. De nieuwe munt zal niet van zuiver koper zijn, maar van een mengsel gelijksoortig aan dat der antieke bronzen medailles, die sedert eeuwen den invloed van den tijd en van de slijting weêrstaan hebben, terwijl de hardheid van het brons tevens het namaken moeijelijker maakt. Hoewel de innerlijke waarde van het koper of brons slechts 25 centimes de honderd grammen is, zal het muntstuk van 10 centimes slechts 10 grammen wegen, daar een gewigt evenredig aan de metaalwaarde, het gebruik belemmeren zou; de waarborg tegen het namaken zal in fraaije bewerking en zuivere stempeling gezocht worden; zoo zal ook de vernieuwing dezer munt aan de schatkist niets kosten. De thans in omloop zijnde hoeveelheid koperen munt, naar raming vijftig millioen, schijnt te groot voor de behoefte van het verkeer, daar hier en daar eene premie voor de verwisseling van kopergeld tegen zilveren munt wordt betaald: de regering schijnt zich derhalve tot het munten van veertig millioen te willen bepalen.

SPANJE.

Berigten uit Madrid, door het *Journal des Débats* medegedeeld, behelzen de volgende nadere bijzonderheden omtrent den mislukten aanslag op het leven der Koningin.

» Toen Hare Majesteit uit de hofkapel door eene lange gaanderij naar hare vertrekken terugkeerde om zich voor den openbaren kerkgang gereed te maken, was er zoo groot gedrang, dat de vorstelijke personen nabij de zaal der lijfwacht moesten stilstaan. Hier stond, tusschen twee hellebaardiers, een man in een haveloos priestergewaad; hij trad naar de Koningin toe, zich buigende als om haar de hand te kussen, en de wachten meenden dat hij, gelijk vele andere omstanders gedaan hadden, een verzoekschrift wilde overreiken; doch hij trok van onder zijnen tabbaard een scherpen dolk en bragt daarmede Hare Majesteit in de regter zijde eenen steek toe, die, volgens het verslag der geneeskundigen, beneden de onderste ribbe acht strepen diep is ingedrongen. De Koningin slaakte een schellen gil, terwijl zij den dolk afstiet, daarbij aan deszelfs snede haren regter arm ligtelijk kwetsende, en zich snel naar haar kind, hetwelk door de grootmeesteres gedragen werd, wendde, als om het te beschermen, uitroepende » mijne dochter, mijn kind." De schielijke beweging der Koningin deed den dolk ter aarde vallen. De moordenaar riep, in woeste vreugde: » ziedaar, gij hebt genoeg;" hij waande haar doodelijk getroffen. Hare Majesteit deed eenige schreden naar den muur en leunde zich daartegen; met schrik zag men het bloed uit de wond haar kleed rood kleuren, en niemand wist, wat er eigenlijk was gebeurd. Eenigen meenden dat de jonge Prinses vermoord was, doch een officier der lijfwacht nam de kleine van de armen der grootmeesteres, en hield haar boven zijn hoofd om ze aan de moeder en aan de omstanders te toonen. In haar vertrek teruggekomen, viel de Koningin in onmagt; na ontzettende uren kwam zij weder tot zich zelve, en het eerste wat zij zeide was: » men doode hem niet om mijnentwille." De stoot schijnt met eene vaste hand toegebragt, maar is, naar men meent, op het keurslijf afgestuit.

» De dader ontkende eerst, en bij de verwarring en het ontzag voor het priestergewaad, zou hij welligt geloof gevonden hebben, maar men vond onder zijnen tabbaard aan de linkerzijde de scheede van den dolk, en toen zeide hij bedaard: » welnu, ik ben het." Hij verklaarde te zijn Don Martin Merino, 63 jaren oud, geestelijke doch niet aan eenige gemeente verbonden maar van de eene plaats naar de ander gaande. Naar hij verder verklaarde, had hij dien morgen van huis gaande, gezworen niet terug te komen voor dat hij de Koningin gedood had; den dolk had hij reeds lang geleden gekocht om de Koningin-moeder en den generaal Narvaez, toen president-minister, om te brengen; Koningin Isabella had geen wettig regt op den troon; de verklaring der Cortes, waarbij zij als souvereine erkend werd, was zelve onwettig, en hij wilde de menschheid eene dienst doen door haar te dooden; medepligtigen had hij niet, doch zoo er twaalf mannen op aarde waren als hij, zou het menschdom een gansch ander lot hebben.

» De moordenaar behoorde tot de monnikenorde van den H. Franciscus; doch de armoede en ondergeschiktheid van het klooster was hem ondragelijk, en in 1821 verzocht en verkreeg hij opneming onder de wereldlijke geestelijkheid. Toen moet hij herhaalde blijken van politieke dweeperij gegeven hebben en bij eenen volksoploop gezien zijn met een dolk in de eene en de constitutie in de andere hand, bedreigingen tegen Koning Ferdinand VII uitstootende. Wegens deze en andere redenen achtte hij zich in Spanje, na den val der constitutionnele regering, niet langer veilig, en week naar Frankrijk, waar hij bij eene kerkgemeente aangesteld werd, en buitendien onderrigt in de Spaansche taal gaf, en, men wist niet hoe, vrij wat geld bijeenbragt. In 1841 keerde hij naar Spanje terug, en werd bij een der kerspelen van Madrid in dienst gesteld. Hij leende toen aan weggejaagde monnikken geld tegen woekerrente, geraakte daardoor soms in twist, en werd deswege naar een ander kerspel verplaatst.

» Al hetgeen men van hem weet, schijnt een oploopend en twistziek karakter aan te duiden. Met een valsch voorkomen van geleerdheid hield hij soms buitensporige stellingen staande; hij leefde schier geheel eenzaam en vrienden had hij niet. Dagelijks las hij met groote belangstelling al de nieuwsbladen. Sedert den coup d'état te Parijs was hij nog meer in zich zelf gekeerd en zwijgend dan gewoonlijk, doch deed nu en dan uitvallen die van hevige opgewondenheid getuigden, en liet zich eenige woorden ontglippen die op eene groote gebeurtenis en de uitvoering van lang gekoesterde misdadige plannen schenen te duiden.

» Volgens art. 19 der constitutie moet hij voor den senaat te regt staan. Door proefnemingen is gebleken dat zijn moordtuig niet vergiftigd was, zoo als men eerst vreesde."

Volgens de gewone berigten uit Madrid van den 3den beijverde de bevolking der hoofdstad zich hare belangstelling in het welvaren der Koningin aan den dag te leggen. Des avonds van den 2den waren al de schouwburgen gesloten. De feesten ter viering van de geboorte der vermoedelijke troonopvolgster werden geschorst. De aanwezige leden der beide wetgevende kamers kwamen zamen om Hare Majesteit hunnen gelukwensch in een adres aan te bieden. De regter van eersten aanleg in de stadswijk, waartoe het koninklijk paleis behoort, had reeds aan den minister van justitie kennis gegeven dat de hem opgedragen instructie der zaak van den koningsmoordenaar afgeloopen was, en dat hij de stukken aan het openbaar ministerie had gezonden tot opmaking der acte van beschuldiging.

— Een telegraphisch berigt uit Madrid van den 7den dezer, te Parijs ontvangen en van de zijde der regering bekend gemaakt, houdt het volgende in:

» De Koningin is welvarend; de wonde heeft zich gesloten en gisteren is het verband afgenomen; ook de koorts heeft opgehouden. Heden namiddag ten een ure wordt aan den moordenaar het doodvonnis voltrokken."

DUITSCHLAND.

Te gelijk met de beide memorien der Oostenrijksche en Pruissische commissarissen in Keurhessen (zie ons vorig nommer) is door Oostenrijk en Pruissen, volgens berigt uit Frankfurt van den 7den dezer, in de zitting der bondsvergadering van 7 Januarij het ontwerp eener constitutie voor Keurhessen medegedeeld en tevens een voorstel gedaan, daartoe strekkende, » dat de bondsvergadering de tot dusver bestaande constitutie van het keurvorstendom Hessen van 5 Januarij 1831, benevens de in 1848 en 1849 daarin gebragte wijzigingen, alsmede de kieswet van 5 Maart 1849, uit krachte van artt. 57, 58, 61 en 26 der Weener slot-acte buiten werking stellen, en de keurvorstelijke regering krachtens art. 13 der bondsacte en artt. 54 en 55 der Weener slotacte uitnoodigen mogt, om aan het land eene herziene met de bondswetten overeenstemmende staatsregeling te verleenen en zich door het hiervan te geven berigt te kwijten van den pligt, die volgens art. 27 der slot-acte op haar rust; kunnende eerst na eene voldoende uitvoering van dit bondsbesluit de tusschenkomst van het bondgenootschap in Keurhessen voor geëindigd worden verklaard."

— De staatsregtelijke commissie der Wurtembergsche kamer van afgevaardigden heeft onlangs haar verslag uitgebragt over de quaestie der voortdurende geldigheid van de zoogenaamde Duitsche grondregten, en daarbij betoogd dat het bondsbesluit van 23 Augustus des vorigen jaars omtrent de niet-geldigheid der grondregten als rijkswet, evenzeer als het beweren der Wurtembergsche regering dat de grondregten nooit op behoorlijke wijze kracht van wet in Wurtemberg zouden erlangd hebben, allen wettigen grond miste. Thans is, onder dagteekening van den 2den dezer, bij de kamer een rescript van den koninklijken geheimen raad ontvangen, waarin het gevoelen der commissie met nadruk bestreden en ten slotte de verwachting uitgedrukt wordt, » dat de kamer zich bij gevolg van zelf genoopt zal gevoelen, om hare handelingen ten aanzien van het bewuste vraagstuk in overeenstemming te brengen met de door de regering ontwikkelde gronden van het in Wurtemberg geldige staatsregt, vermits alleen daardoor de voor 's lands welzijn zoo noodzakelijke zamenwerking tusschen regering en stenden mogelijk zou worden." Ofschoon de meerderheid der kamer ten deze met de commissie instemde, vleide men zich toch dat zij haar gevoelen ten offer zoude brengen, ten einde eenen strijd over beginselen met de regering te vermijden, waardoor de toch reeds zoo gedrukte materiele belangen des lands slechts nog meer zouden benadeeld worden.

— De Hamburger *Correspondent* wil weten dat de onderhandelingen tusschen Oldenburg, Pruissen en Hannover over de toetreding van Oldenburg tot het tractaat van 7 September ll. afgebroken zouden zijn ten gevolge van onaannemelijke vorderingen van de zijde van genoemd groot-hertogdom.

— Te Weenen zijn den 5den dezer wederom twee personen, die door den krijgsraad wegens hoogverraad ter dood veroordeeld waren, opgehangen. Een hunner was zekere Patacky, die in November des vorigen jaars als zendeling van Kossuth in Rendsburg verschenen en wegens pogingen om de aldaar in bezetting liggende Oostenrijksche troepen tot oproer aan te zetten gevangen genomen was.

BELGIE.

Sedert geruimen tijd is, gelijk men weet, eene in overleg met de wetgevende kamers benoemde staats-commissie bezig met het onderzoek van alle vraagstukken het leger en de nationale weerbaarheid betreffende, en men verwacht dat zij spoedig haar rapport tot aanwijzing der krachtigste en tevens minst kostbare inrigting van het krijgswezen zal uitbrengen. Intusschen berigt een der organen van het ministerie, de *Observateur*, dat de commissie de kaders der tegenwoordige inrigting op den voet van vrede onvoldoende verklaard heeft, om het leger zonder tijdverlies op den voet van oorlog te kunnen brengen. Het genoemde blad spoort daarom de regering aan om het aantal officieren bij de onderscheiden wapens, hetwelk zelfs naar de tegenwoordige inrigting verre van voltallig is, onverwijld door nieuwe benoemingen aan te vullen.

In een ander ministerieel orgaan, het *Journal de Liège*, hetwelk zich tot nog toe geenszins door gematigdheid van toon onderscheidde, worden thans de Belgische bladen vermaand niet heftig tegen de Fransche regering te zijn. » Klopt elk hart voor de nationale onafhankelijkheid — zoo leest men in het genoemde blad — allerwege heerscht ook onder het publiek eene bezadigdheid, die de doellooze uittartingen der heftige pers afkeurt. Men wenscht, en deze wensch is nog niet vervuld, dat de pers zich zelve in toom houde, en niet in de uitoefening van haar regt van beoordeeling beleedigende uitdrukkingen bezige jegens eene regering waarmede wij op punten van materieel belang in gestadige aanraking zijn. Om van oorlogsgevaar niet te spreken, de Fransche regering kan aan gewigtige Belgische nijverheidstakken schade toebrengen; zij kan bij de onderhandeling over de vernieuwing der haast afgeloopen handelsverdragen tusschen beide landen, ons haar misnoegen doen gevoelen."

ENGELAND.

Uit eene aan het parlement overgelegde officiele opgave blijkt, dat sedert April 1848 bij de departement van algemeen bestuur 837 nieuwe ambten, met jaarwedden ten bedrage van L. st. 84,388, zijn ingesteld en daarentegen 2176 ambten met jaarwedden ten bedrage van L st. 323,945, zijn afgeschaft. De geraamde uitgaven der departementen van algemeen bestuur bedroegen in 1848 L. st. 4,623,251 en in 1851 L. st. 3,743,760; van dit verschil eene vermeerdering van uitgaven van L st. 61,500 aftrekkende, bevindt men eene vermindering der kosten van algemeen bestuur met L. st. 279,491.

De regering heeft besloten bij het ministerie van koophandel eene bijzondere afdeeling op te rigten, met het doel om de nuttige strekking der bestaande teekenscholen te verhoogen en het onderrigt in de kunst in het algemeen en met bijzondere toepassing op het fabrijkwezen, te bevorderen, in welk opzigt eene vooral ook bij de Londensche wereldtentoonstelling geblekene leemte bestaat.

— Met den 1sten Maart eerstkomende komen bij de Britsche posterij nieuwe bepalingen op het verzenden van kunstwerken en boeken in werking. Thans moet elk boekdeel, hetwelk met de post verzonden wordt, afzonderlijk ingepakt zijn, en het mag geen schrift dan slechts op eene enkele bladzijde bevatten. Beide deze beperkende bepalingen worden met het begin der volgende maand opgeheven. Men zal dan al de te verzenden boeken in een pak kunnen vereenigen en daarin schrijven zooveel men goedvindt (met dien verstande altoos, dat het geschrevene niet den aard van een brief hebbe). Men zal dan ook bijv. opgerolde platen met de post kunnen verzenden.

— Binnen weinige dagen zal, gelijk de ministers hebben aangekondigd, van regeringswege een wets-ontwerp ingediend worden op de organisatie der burger-militie. Door eene verbeterde inrigting dezer van oudsher in Engeland bestaande gewapende magt, gepaard aan eenige vermeerdering der geregelde corpsen, zooveel noodig is om de naar de Kaapkolonie gezonden troepen in het moederland te vervangen, heeft de Regering besloten, 's lands verdediging, wier ongenoegzaamheid sedert het begin der nieuwe orde van zaken in Frankrijk, de bezorgdheid van het publiek heeft gewekt, meer op de hoogte van hetgeen in andere landen bestaat, te brengen. Dit plan vindt bij de bekende vooringenomenheid of vooroordeelen van het Engelsche volk tegen groote staande legers; des te gereeder ingang.

De Londensche *Times* zegt: » Deze maatregel zal den krijgsmansgeest onder ons volk aanwakkeren en alzoo, uit het oogpunt van het vredesgenootschap beschouwd, eene nadeelige strekking hebben: doch zuiniger en doelmatiger maatregel zoude men bezwaarlijk kunnen aanwijzen. De burgermilitie is uit haren aard eene verdedigende en niet aanvallende magt, en heeft meer dan eenige andere gewapende magt de strekking om den Staat duurzame veiligheid te verschaffen. Wel is waar, de gebleken ongenoegzaamheid van burger-militie, landstorm, schutterij en dergelijke, zelfs ter verdediging van eigen grond, deed de geregelde legers ontstaan. De staathuishoudkunde deed al spoedig inzien dat ook in dit opzigt de verdeeling des arbeids groote voordeelen had, en dat het beter was een zeker deel der bevolking te oefenen en te bezoldigen om voor het overige der bevolking de wapenen te voeren, dan allen in hunne gewone werkzaamheden te storen door oproeping eener grootere maar minder geschikte krijgsmagt. Het scheen beter dat de krijg het beroep van eenigen dan eene stoornis of tijdkorting voor allen ware. Deze stelling laat slechts ééne uitzondering toe, te weten voor het geval dat men, gelijk thans hier te lande, veeleer eene reserve tegen eene toekomstige gebeurlijkheid, dan eene strijdmagt voor dadelijken krijg wil vormen. De kosten van een geregeld leger zouden in verhouding tot de kans voor deszelfs werkelijke aanwending, zoo groot zijn, dat in stede daarvan, de burger-militie een raadzaam hulpmiddel wordt. In de Vereenigde Staten van Noord-Amerika bestaat deze instelling in volle kracht, en hoewel er op de begroting van staats-uitgaven weinig voor het krijgswezen uitgetrokken staat, is welligt nergens ter wereld eene zoo strijdhaftige bevolking als daar te lande. De burger-militie mist de gelijkmatigheid in de bewegingen, de juistheid in de manoeuvres, de lijdelijkheid in het vuur, die geregeld krijgsvolk kenmerkt, maar zij kan dit al spoedig overtreffen in persoonlijke dapperheid, in het juist mikken, het snel marscheren, het afzonderlijk ageren, het partij trekken van plaatselijke voordeelen. Zulk eene gewapende magt heeft, wel is waar, nimmer alleen aan geregelde troepen kunnen weêrstaan; doch even waar is het dat nimmer geregelde troepen zich hebben kunnen staande houden in een land, hetwelk eene degelijke burgermilitie op de been had. In onzen oorlog met Noord-Amerika werd het reeds dadelijk door onzen schrandersten staatsman ingezien, dat onze legers, hoezeer meester in het open veld, op den duur zouden moeten onderdoen in een land waar elk burger tegen een indringenden vijand eenen snaphaan kon hanteren. De uitkomst heeft deze voorspelling gestaafd, en het is ontwijfelbaar dat eene burger-militie een onverwinlijk bolwerk tegen aanvallen des buitenlands is. Doch terwijl men de burgers wapent, behoort men hen zooveel mogelijk burgers te laten blijven, burgers in denkwijze en in dagelijksch werk; de eigenaardige voordeelen der burgerwapening gaan verloren, naar mate de militie meer tot de geregelde krijgsmagt nadert, gelijk hier te lande met de in 1804 ingestelde militie het geval was, die dikwerf naar het leger in Spanje gezonden werd, en er even goede diensten deed als de linietroepen."

— Een Londensch weekblad, welks mededeelingen over zaken betreffende het krijgswezen groot gezag hebben, de *United Service Gazette*, berigt het volgende:

» Eenige regementen van ons leger zullen vermeerderd maar daarentegen andere verminderd worden, ten einde alle op gelijken voet te kunnen brengen; de uitkomst zal zijn eene vermeerdering des legers met 3500 man.

» Ten opzigte der burgermilitie is het gouvernement voornemens, haar tot wapenoefeningen op vaste tijden te verpligten; welke uitbreiding aan dit middel van nationale verdediging zal worden gegeven, schijnt nog niet zeker; er is van eene sterkte van 70,000 man gesproken, doch wij zouden gelooven dat het getal niet zoo groot zal zijn."

Voor zoover blijkt uit de door genoemd blad medegedeelde berigten van de bewegingen der Britsche oorlogsvaartuigen, is van het in de Middellandsche zee geplaatste Britsche eskader slechts één vaartuig, de korvet *Encounter*, terugontboden, om in het Kanaal dienst te doen.

Hetzelfde blad behelst het volgende berigt, hetwelk uitzigt geeft op eene spoedige vereffening van het geschil tusschen Engeland en Noord-Amerika wegens het beschieten eener Noord-Amerikaansche stoomboot door een Britsch oorlogsvaartuig in eene der havens van Centro-Amerika.

» Met leedwezen vernemen wij, dat de eerste handeling van onzen nieuwen minister van buitenlandsche zaken eene daad geweest is van inschikkelijkheid jegens Amerika in de zaak der Amerikaansche stoomboot *Prometheus*, die in de haven van Greytown eenige schoten van de Britsche oorlogssloep de *Express* ontvangen heeft. Ten einde de regering der Unie tevreden te stellen, heeft men aan de *Express* bevel gezonden om den oostelijken scheepspost te verlaten en naar de kust van Brazilië te verzeilen."

— Het gouvernement heeft aan het parlement twee reeksen stukken betrekkelijk de Kaapkolonie voorgelegd, de eene betreffende de langdurige stribbeling tusschen moederland en kolonie over de nieuwe constitutie, de andere betreffende den oorlog die nu sedert een jaar met zoo weinig geluk tegen de Kaffers gevoerd wordt. Deze laatste reeks bevat mede eene depêche van den minister van kolonien, dd. 14 Januarij jl., aan den gouverneur der Kaapkolonie, Sir Harry Smith, waarin zijne maatregelen afgekeurd en hij van zijnen post ontzet wordt, terwijl voor het vervolg eene nieuwe handelwijze tot beteugeling der Kaffers wordt voorgeschreven: het banen namelijk van groote heirwegen dwars door de digte bosschen waarin de Kaffers thans hunne voornaamste sterkte vinden. Dit plan is door het gouvernement aangenomen op raad van den hertog van Wellington. Deze zeide in het hoogerhuis, dat sir Harry Smith dit

hem aanbevolen middel had behooren te werk te stellen, doch dat hij, zich overigens uitstekend van zijn moeijelijken pligt had gekweten; dat het banen van wegen door al de bosschen waarin de Kaffers zich thans verscholen, *veel moeite, veel tijd, veel geld* zoude kosten, doch het eenige middel was om ooit weder vrede in Zuid-Afrika te hebben; dat eenige van die schuilplaatsen der Kaffers onder de drie laatste gouverneurs der kolonie reeds drie of vier malen, telkens met groote moeite, waren ingenomen, en dat in allen gevalle een veldtogt tien malen meer kostte dan de uitvoering van het op zijn aanraden aangenomen plan.

Het gevoelen van den hertog van Wellington is in krijgszaken in Engeland een onwraakbaar gezag. Men betwijfelt dan ook niet, dat de Kaffers weêrloos zouden zijn, zoodra er dwars door hunne bosschen groote heirbanen aangelegd waren. Maar men twijfelt of dit uitvoerbaar is, en of, zoo het middel met magt van geld en arbeid ware te werk gesteld, het doel zoo groote opofferingen waardig zoude worden bevonden.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 10den Februarij* 1852.

Heden worden van Regeringswege verzonden, om aan de belanghebbende kamers van koophandel en fabrieken te worden medegedeeld:

1°. een algemeen overzigt van de scheepvaart en den handel van Lubeck;

2°. tabellarisch overzigt van den goederen-invoer aldaar;

beide over 1851.

MAASTRICHT, 7 *Februarij*. — In minder dan 24 uren tijds is het water alhier 1.60 d. gestegen; het staat aan de peilschaal 3.70. De gehuchten Limmel en Heugem staan onder water. Het park buiten de O. L. Vrouwe Poort alhier staat mede blank. De stoomboot op Venlo is niet vertrokken. Ofschoon de boot van Luik niet is aangekomen, heeft echter die van hier de reis naar die stad ondernomen. De Lure- en Looijersgrachten, te dezer stede, worden met inundatie bedreigd. Storm en regen hebben ons echter voor het oogenblik verlaten en het water is ook niet meer wassende.

ROERMOND, 7 *Februarij*. — Gisteren en in den afgeloopen nacht is de rivier de Roer zoo ongemeen hoog gestegen, dat de Maastrichtsche straatweg, van af de brug over de Roer, even buiten deze stad, tot op een onafzienbaren afstand geheel onder water staat. Men wendt thans alle pogingen aan om de Roerbrug te behouden, ofschoon het geweld van het water verschrikkelijk is, en men vreest dat dezelve zal bezwijken. De dijken van het landgoed Huttum, van den heer Michiels van Kessenich, zijn insgelijks doorgebroken.

Van andere onheilen heeft men nog niets vernomen; doch onderscheidene voorwerpen, waaronder een ledikant, heeft men door de woedende golven zien medeslepen, zoodat het zeer waarschijnlijk is dat hier of daar eene woning is weggespoeld.

Volgens de officiele opgaven wegens den staat der Nederlandsche rivieren, was dezelve als volgt:

De MAAS te Grave, 's morgens ten 8 ure, op den 7den Februarij 9.89, op den 8sten 10.44, op den 9den 10.68 el. — Nadat den 7den Februarij des namiddags 3 ure het sein was gegeven dat de Beersche Maas deborderde is den 8sten des namiddags 5 ure de weg tusschen de Pegelbrug der stad Grave en den Elft ondergeloopen. Den 9den ten 8 ure 's morgens was de Beersche Maas hoog 9.53 el, en stond het water op den steenweg aldaar ter hoogte van 1.08 el.

De WAAL te Hulhuizen, op den 4den Februarij 3.61, op den 5den 3.73, op den 6den 3.87 el.

De NEDER-RHIJN te Pannerden, op den 4den Februarij 3.31, op den 5den 3.42, op den 6den 3.55 el; — te Arnhem, op den 4den Februarij 2.80, op den 5den 2.95, op den 6den 3.10 el.

De IJSSEL te Westervoort, op den 4den Februarij 2.95, op den 5den 3.07, op den 6den 3.20 el.

Met dit nommer der *Staats-courant* worden verzonden:

1°. vel 179—182 van het BIJBLAD II, inhoudende het verslag van het verhandelde in de zitting der Tweede Kamer van den 5den Februarij jl.; en

2°. vel 170¹ en 174¹ (Supplementbladen) van hetzelfde BIJBLAD, redevoeringen behelzende, uitgesproken in de zittingen der Tweede Kamer van den 2den en 3den Februarij jl.

Van wege het Departement van Justitie zijn verzonden pag. 101—124 van het *Algemeen Politieblad*.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN KOLONIEN.

* * De Minister van Kolonien herinnert bij deze den houders van pretensien ten laste van zijn Departement, over het dienstjaar 1851, dat de termijn tot het indienen hunner rekeningen of declaratien, overeenkomstig de wet van den 8sten November 1815 (*Staatsblad* n°. 51), met den laatsten Junij aanstaande zal zijn verstreken, en worden de belanghebbenden mitsdien uitgenoodigd, om hunne rekeningen onverwijld aan het Ministerie van Kolonien in te zenden.

's Gravenhage, den 5den Februarij 1852.

De Minister voornoemd,
CHS. F. PAHUD.

MINISTERIE VAN OORLOG, MARINE EN KOLONIEN.

's Rijks Kweekschool voor Militaire Geneeskundigen.

De waarnemende Inspecteur van de Geneeskundige Dienst der Land- en Zeemagt brengt bij deze ter kennis van de ouders of voogden, die voor hunne zonen of pupillen de toelating als Kweekeling bij 's Rijks Kweekschool voor Militaire Geneeskundigen mogten verlangen, dat op den 5den Julij 1852 een Vergelijkend Examen over de Adspiranten zal worden gehouden, en dat vóór den 1sten Mei 1852 een daartoe strekkend verzoekschrift aan hem Inspecteur van de Geneeskundige Dienst voornoemd vrachtvrij zal moeten worden ingezonden; zullende na dat tijdstip geene verzoeken tot toelating tot gemeld Examen worden aangenomen.

Het voorschreven verzoekschrift, op zegel geschreven, zal naauwkeurig moeten vermelden de namen en voornamen van den vader en de moeder, of van de voogden, voluit geschreven, hun stand of beroep, woon- en geboorteplaats, de godsdienst waarin hunne zonen of pupillen zijn opgeleid, en of zij verlangen, dat hunne zonen of pupillen bij de Geneeskundige Dienst der Land- of Zeemagt of in de Oost- of West-Indische bezittingen geplaatst worden; terwijl daarbij voorts nog zullen moeten worden overgelegd de volgende op zegel geschreven bewijsstukken:

1°. eene verklaring van het bestuur der woonplaats van de ouders of voogden van den adspirant, waaruit blijkt, dat zij ingezetenen van het Rijk zijn of deszelfs Overzeesche Bezittingen, en die tevens eene opgave moet bevatten, hoedanig zij ten opzigte van hunne gegoedheid bekend zijn;

2°. de geboorte-acte van den adspirant;

3°. eene verklaring van het genoten onderwijs in de hieronder van *a* tot *h* genoemde vakken;

4°. eene verklaring van den Eerstaanwezenden Officier van Gezondheid van het garnizoen in hunne woonplaats of in het naastbijgelegen garnizoen, inhoudende dat de adspirant eene goede ligchaams-gesteldheid heeft, vrij van alle ligchaamsgebreken is; en geschikt om den Lande te kunnen dienen; en

5°. voor diegenen, welke door hunnen ouderdom in de termen der nationale militie mogten vallen, een bewijs, dat zij aan hunne verpligtingen op dat stuk hebben voldaan.

De belanghebbenden worden alverder verwittigd:

dat het examen zich zal bepalen tot de navolgende vakken:

a. het schrijven eener goede leesbare hand;

b. de grammaticale gronden der Nederduitsche en Fransche talen; de adspirant zal uit deze talen wederkeerig en met vaardigheid zoowel schriftelijk als mondeling, moeten kunnen overzetten;

c. de grammaticale gronden der Latijnsche taal en het verstaan van gewoon proza in die taal;

d. de gronden der algemeene geschiedenis en van die des Vaderlands;

e. de voornaamste deelen der aardrijkskunde;

f. de rekenkunde, vooral de leer der gewone en tiendeelige breuken, en derzelver toepassing op het metrieke stelsel van maten en gewigten; alsmede de leer der evenredigheden en der logarithmen; vooral zal gelet worden op vlugheid en naauwkeurigheid in toepassing en bewerking;

g. de stelkunst tot en met de vierkants-vergelijkingen;

h. de eerste gronden der meetkunst; en wordt vooral vereischt dat de adspirant, zonder in den geheelen wetenschappelijken omvang ervaren te wezen, evenwel goed bekend zij met de formulen van den inhoud der vlakken en ligchamen;

dat indien het aantal adspiranten grooter is dan de behoefte, bij gelijke bedrevenheid in die vakken, vooreerst in aanmerking komen de meerdere of mindere bedrevenheid in de Hoogduitsche, Engelsche en Grieksche talen, en vervolgens de betrekkelijke vordering in de vakken onder de letters *c*, *f*, *g*, *h*, *d*, *b* en *e*;

dat de adspiranten niet beneden de zestien en niet boven de twintig jaren oud zullen zijn;

dat de toelating tot 's Rijks Kweekschool op den 1sten September 1852 zal plaats hebben;

dat de leercursus vier jaren zal duren;

dat de kweekelingen, bestemd voor de dienst der Landmagt, in evenredigheid van hunne verkregene kundigheden en gedragingen, bij openvallende plaatsen, tot Kweekelingen der 2de Klasse op een tractement van f 200 's jaars en tot Kweekelingen der 1ste Klasse op een tractement van f 300 's jaars bevorderd worden;

dat aan de Kweekelingen bestemd voor de dienst der Zeemagt, en aan de Kweekelingen bestemd voor de dienst in de Oost-Indien, gedurende hunnen vierjarigen studietijd, een jaarlijksche toelage van f 400 en voor de dienst in de West-Indie van f 500 zal worden verleend, behoudens voldoenden borgtogt van den kant der ouders of voogden voor de terugbetaling der verstrekte sommen, wanneer de kweekeling zich aan zijne bestemming onttrekt of wegens traagheid of slecht gedrag wordt ontslagen;

dat de ouders of voogden zich moeten verbinden, om, zoolang het verblijf van hunne zonen of pupillen bij 's Rijks Kweekschool zal duren, voor hunne kleeding, voeding, woning, boeken, instrumenten enz. naar behooren te zorgen, en overeenkomstig de bepalingen daaromtrent bij 's Rijks Kweekschool vastgesteld of die nog vastgesteld zullen worden;

dat de kweekelingen, die het onderwijs bij 's Rijks Kweekschool gedurende een of meerdere jaren hebben bijgewoond, uit 's Rijks dienst niet worden ontslagen, dan na den Lande in de betrekking van Officier van Gezondheid *tien achtereenvolgende* jaren te hebben gediend, tenzij het raadzaam worde geoordeeld, dat zij, wegens gebrek aan aanleg en lust tot studie, wegens wangedrag en zedebederf, of wegens ligchamelijke ongesteldheid, van de Kweekschool worden verwijderd;

dat de kweekelingen van het vierde studiejaar, naar gelang der aan den dag gelegde bewijzen van verkregen bekwaamheden, in die volgorde en naar gelang der bestaande behoefte, bij de Land- of Zeemagt of Overzeesche Bezittingen, tot Officier van Gezondheid der Derde Klasse worden voorgedragen;

dat aan de betrekking van Officier van Gezondheid der Derde Klasse bij de landmagt verbonden is:

a. een tractement van f 800 's jaars, en

b. de rang van Tweeden Luitenant,

dat aan de betrekking van Officier van Gezondheid der Derde Klasse bij de Zeemagt verbonden is:

a. een activiteits-tractement van f 700 's jaars, wanneer men aan boord, of, ter verdere uitbreiding der wetenschappelijke kennis, aan 's Rijks kweekschool voor Militaire geneeskundigen te Utrecht geplaatst is;

b. een non-activiteits-tractement van f 500 's jaars;

c. een tafelgeld en toelage, vastgesteld voor de Officieren van Gezondheid der Marine, naar gelang hunner diensten Binnengaats, in Zee of in de Oost- of West-Indien, waaromtrent de belanghebbenden, desverkiezende, nadere inlichtingen bij hem waarnemenden Inspecteur kunnen bekomen,

en *d.* de rang van Tweeden Luitenant bij het corps Mariniers;

dat aan de betrekking van Officier van Gezondheid der Derde Klasse voor de Militaire Geneeskundige dienst der Landmagt in de Oost-Indien verbonden is:

a. een jaarlijksch tractement van f 1710, benevens vrije woning of schadeloosstelling voor huishuur, en indemniteit voor fourragie voor twee paarden,

b. een tractement van f 800 's jaars, gedurende hun oponthoud hier te lande,

c. eene gratificatie van f 380 en een voorschot van f 520, te zamen uitmakende eene som van f 900, waarover men *vóór* de afreis kan beschikken, zoodra het schip aangewezen is, waarmede de reis op kosten der Regering zal geschieden; strekkende deze som tot eene behoorlijke uitrusting en tot het aankoopen van boeken en heelkundige zak-instrumenten, en

d. de rang van Tweeden Luitenant bij den Staf der Armée in Indie;

dat aan de betrekking van Officier van Gezondheid der Derde Klasse vóór de Militaire Geneeskundige Dienst der Landmagt in de West-Indien verbonden is:

a. een jaarlijksch tractement van f 1066, benevens vrije woning of schadeloosstelling voor huishuur, en eene schadeloosstelling voor vivres van f 200 's jaars,

b. een tractement van f 800 's jaars, gedurende hun oponthoud hier te lande,

c. eene gratificatie van f 300 en een voorschot van f 177, te zamen uitmakende eene som van f 477, waarover men vóór de afreis kan beschikken, zoodra het schip aangewezen is, waarmede de reis op kosten der Regering zal geschieden; strekkende deze som tot eene behoorlijke uitrusting en tot het aankoopen van boeken en heelkundige zak-instrumenten, en

d. de rang van Tweeden Luitenant bij den Staf der Armée in Indie.

's Gravenhage, den 26sten Januarij 1852.

Dr. Snabilié.

PROVINCIALE GOUVERNEMENTEN.

NOTIFICATIE.

De Commissaris des Konings in de Provincie Zuidholland,

Gezien de missive van den Minister van Binnenlandsche Zaken, Opperhoutvester, van den 2den Februarij 1852, nº. 235 (8ste afdeeling), betreffende de aanwijzing der plaatsen in de onderscheidene jagt-districten dezer provincie, alwaar het nog gedurende eenigen tijd zal vergund zijn watersnippen te schieten na de sluiting der jagt op ganzen, eenden en watersnippen, alsmede betrekkelijk de uitoefening van het weispel van kwartelen, en de sluiting van den kooitijd,

Brengt bij deze ter kennisse van belanghebbenden, de volgende, door den Minister, Opperhoutvester, in overleg met Gedeputeerde Staten, vastgestelde bepalingen:

1º. Dat aan houders van vergunningen voor de jagt op ganzen, eenden en watersnippen, na de bij Notificatie van 11 December 1851 bepaalde sluiting van dat jagtbedrijf, op den laatsten der loopende maand Februarij 1852, nog gedurende eenigen tijd het schieten van watersnippen, en wel van den 1sten Maart tot en met den 15den April aanstaande, voor zooveel het publiek jagtveld betreft, wordt toegestaan in de volgende localiteiten dezer provincie, te weten:

Eerste Jagtdistrict.

De oevers van het Haarlemmer-, Kager- en Braassem-meer en van de Wijde Aa, voorts de Plaspolder onder Woubrugge, en de veenplassen onder ter Aar, Aarlanderveen, Nieuwveen, Zevenhoven, Nieuwkoop en Noorden.

Tweede Jagtdistrict.

Op en langs de veenplassen onder Nootdorp, Vrijenban, Stompwijk, Zoetermeer, Rijswijk, Wateringen, 't Woud, Pijnacker en Berkel, de [illegible] Haagpolder.

Derde Jagtdistrict.

De platen, gelegen in de rivier de Maas, boezems, putten en rietgorsen, gelegen langs de rivieren de Lek en den IJssel.

Vierde Jagtdistrict.

De rivier de Oude en Nieuwe Maas, de Noord, de Kil, het Mallegat en Krapgat; het Bergsche veld, langs de oevers der Maas, op de slikken in die rivier en langs de rivieren de Flakkée, het Haringvliet en het Spui.

Vijfde Jagtdistrict.

Langs de oevers, gorsen en putten van de rivieren de Merwede, de Noord, de Lek en de Linge, voorts langs het Steenenhoeksche en Zederik-kanaal, het waterschap van den Overwaard, en op de daarbij gelegene en naast aangrenzende lage en moerassige landen.

2º. Dat het verboden is om bij het weispel van kwartelen, andere netten te gebruiken dan steekgaren, sprei- en vliegnetten, welke twee laatstgenoemde soorten echter nimmer tot het slepen (tirasseren) der kwartels zullen mogen worden gebruikt, terwijl dit jagtbedrijf alleen van den 1sten Mei tot en met den 15den Julij zal mogen worden uitgeoefend.

3º. Dat de kooitijd in Zuidholland zal zijn gesloten, en het vangen van eendvogels alzoo verboden zal zijn op en na den 1sten April tot aan den dag van de opening der jagt op ganzen, eenden en watersnippen, welke opening later zal worden vastgesteld.

En ten einde niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt alom waar zulks te doen gebruikelijk is, mitsgaders in het *Provinciaal blad* geplaatst worden.

's Gravenhage, den 10den Februarij 1852.

De Commissaris des Konings voornoemd,

Van Bylandt.

EERSTE FORTIFICATIE-INSPECTIE.

Openbare Aanbesteding te Groningen.

Ingevolge magtiging en onder nadere goedkeuring zal door den Luitenant Kolonel Eerstaanwezenden Ingenieur te Groningen op Vrijdag den 20sten Februarij 1852, des voormiddags ten twaalf ure, in het openbaar in Massa worden Aanbesteed:

Het Herstellen van Muren langs het Damsterdiep in den Hoofdwal te Groningen, en het maken van eene Brug, met Levering der noodige Bouwstoffen.

Deze Aanbesteding zal plaats hebben in het Logement het Wapen der Zeven Provincien, bij H. van der Laan te Groningen, alwaar het Bestek acht dagen voor den dag der Aanbesteding ter lezing zal liggen; terwijl nader onderrigt kan verkregen worden bij den Eerstaanwezenden Ingenieur voornoemd.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Vonnis der Arrondissements-Regtbank te Nijmegen van den 3den Februarij 1852 is, ten verzoeke van: 1º. *Albert Janssen* en *Johanna Maria van Megen*, Echtelieden, wonende te Ressen, Gemeente Bemmel, laatstgemelde door eerstgemelden gemagtigd voor zooveel noodig, en 2º. *Bartholomeus van Megen*, wonende te Nijmegen, toegelaten tot kosteloos procederen bij Vonnis der voormelde Regtbank van den 25sten Februarij 1851, uitgesproken Regtsvermoeden van Overlijden omtrent *Theodorus*, ook wel genaamd *Derk, van Megen*, zijne laatste woonplaats gehad hebbende te Ressen voornoemd, sedert den 31sten December 1838.

Hetgeen verklaart

C. Aldus, *Procureur*.

*** Op heden den negenden Februarij 1800 twee en vijftig, ten verzoeke van *Abraham Heijmans*, ook wel *Hijman de Graaff*, wonende te Rotterdam in de Raamstraat, Wijk 6, nº. 533, en uit kracht van een Vonnis, bij verstek gewezen door de Arrondissements-Regtbank te Rotterdam, dd. zeventien December 1800 een en vijftig, op de expeditie behoorlijk geregistreerd; hebbende de Requirant bij dispositie van gemelde Regtbank, dd. elf Junij 1800 een en vijftig, behoorlijk geregistreerd, vergunning bekomen, om ten deze gratis te mogen procederen, en kiezende hij domicilie ten kantore van den Procureur Mr. *J. B. L. Wentholt*, aan den Wolfshoek, Wijk 2, Nº. 294, te Rotterdam, die in dezen als zoodanig voor hem zal occuperen, heb ik ondergeteekende *Daniel Hendrik Corne*, Deurwaarder bij de Arrondissements-Regtbank te Rotterdam, wonende aldaar aan de Hoogstraat, Wijk 7, Nº. 95,

Voor de *tweede maal* Gedagvaard;

Sara Marks, Huisvrouw van *Abraham Heijmans*, ook wel *Hijman de Graaff*, laatst gewoond hebbende te Rotterdam, doch wier tegenwoordige verblijfplaats is onbekend, gevolgelijk mijn Exploit doende bij aanplakking aan de voorname deur der Vergaderplaats van gemelde Regtbank, alsmede aan het Huis der Gemeente te Rotterdam, terwijl ik een Tweede Afschrift heb overgeleverd aan den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij dezelfde Regtbank, Mr. *J. H. W. Swellengrebel*, welke het oorspronkelijke met *gezien* heeft geteekend, terwijl een ander Afschrift zal worden geplaatst in de *Nederlandsche Staats-courant*, als zijnde het daartoe bij voormeld verlof uitdrukkelijk aangewezen nieuwspapier,

Om na verloop van drie maanden na liefst [illegible] op Maandag den vier en twintigsten Mei 1800 twee en vijftig, des voormiddags ten elf ure, bij vooraf gestelden Procureur, te verschijnen ter Terechtzitting van de Arrondissements-Regtbank te Rotterdam, zitting houdende in het Paleis van Justitie, aan het Haagsche Veer aldaar; — ten einde,

aangezien de Gedaagde op den zeventienden October 1800 vier en dertig van hare voormelde woonplaats is verdwenen;

aangezien er tot heden volstrekt geene tijding van haar is ingekomen;

aangezien er alzoo meer dan tien jaren na het verdwijnen der Gedaagde zijn verloopen, zonder dat eenige tijding van haar leven of van haren dood is ingekomen;

aangezien er evenmin op de openbare dagvaarding, geëxploiteerd den acht en twintigsten Augustus 1800 een en vijftig, door den Deurwaarder *D. H. Corne*, en geplaatst in de Nederlandsche Staats-courant, iemand is opgekomen, ten einde van het aanwezen der Gedaagde te doen blijken, en deswege bij vonnis dezer Regtbank dd. 17 December 1851, verstek tegen haar is verleend, alsmede verlof aan den Eischer tot het doen der tegenwoordige Dagvaarding;

Aan gemelde Regtbank, hetzij in persoon, hetzij door iemand van harentwege van haar Aanwezen te doen blijken; der Gedaagde tevens aanzeggende, dat, ingeval noch de Gedaagde, noch iemand voor haar op deze Dagvaarding mogt opkomen, en alzoo niet behoorlijk van haar Aanwezen blijken, door den Requirant zal worden geconcludeerd dat hem daarvan zal worden verleend Acte, en tevens verlof tot het doen van eene derde Openbare Dagvaarding, in alles gelijk aan de beide vorige.

De kosten van dit Exploit zijn, in debet, twee gulden vijf en zeventig cents. (Geteekend) *D. H. Corne*, Deurwaarder.

Gezien door ons Officier bij de Arrondissements-Regtbank te Rotterdam, op heden den 9den Februarij 1852. (Geteekend) *Swellengrebel*.

Voor kopij conform,

D. H. Corne, *Deurwaarder*.

*** Blijkens Onderhandsche Acte, in dato 3 Februarij 1852, behoorlijk geregistreerd, is tusschen *Cornelis Spruit Stolk*, Steenbakker, wonende te Gouderak, en *Marinus Adrianus Gijsbertus Stolk*, Steenbakker, wonende te Druten, aangegaan eene Vennootschap, gevestigd te Druten, en betrekking hebbende tot alles wat de uitoefening der aldaar gelegen Steenbakkerij aangaat, met den handel in Steen en alle zoodanige andere Artikelen, als de Vennooten daaronder zullen willen begrijpen; — welke Vennootschap gerekend wordt aanvang genomen te hebben den 1sten Januarij 1852 en aangegaan is voor eenen Onbepaalden Tijd; met bepaling echter dat de Vennooten elkander de Vennootschap telken jare op den 1sten Januarij schriftelijk kunnen opzeggen, in welk geval de Ontbinding na verloop van een jaar zal plaats hebben. De Firma der Vennootschap is: *Gebroeders Stolk*, van welke Firma ieder der Vennooten de teekening heeft, onder bepaling nogtans, dat bij transactien, welker onderwerp het bedrag van duizend gulden te boven gaat, de uitdrukkelijke toestemming der beide Vennooten gevorderd wordt, en geene geldleeningen, borgsprekingen of dergelijke verbindtenissen mogen worden aangegaan, als zullende daartoe altijd de particuliere handteekening van beide Vennooten vereischt worden.

*** Al degenen welke iets vorderen hebben van, verschuldigd zijn aan, of onder zich mogten hebben, betrekkelijk den Boedel en de Nalatenschap van wijlen *Marten Simon van der Meij*, laatstelijk Timmerman aan boord van het Schip *Peking*, Gezagvoerder *A. Spaander*, en op den zesden December 1851 in de Kolonie Suriname overleden, gelieven daarvan franco schriftelijke opgave te doen, vóór ultimo Februarij dezes jaars, ten Kantore van den Notaris *A. B. Zuurt*, op den Singel, bij het Koningsplein, nº. 490, te Amsterdam.

*** De Onbekende Schuldeischers in den Beneficiairen Boedel van *Gerrit van der Seis*, Tapper en Winkelier te Wilnis, en zijne aldaar overledene Huisvrouw *Elizabeth Honkoop*, worden Opgeroepen om op Vrijdag den 18den Februarij 1852, des voormiddags ten elf ure, te verschijnen in het Gemeentehuis te Oudhuizen, ten einde zoowel aan deze als aan degenen die Bekend zijn, dadelijk Rekening en Verantwoording van het Beheer af te leggen en hunne Schuldvorderingen te voldoen, voor zooverre het Bedrag des Boedels toereikende zal zijn; welke Rekening inmiddels van af den 31sten Januarij 1852, ten Kantore van den Notaris *van Geijtenbeek*, te Harmelen, ter inzage is nedergelegd.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.